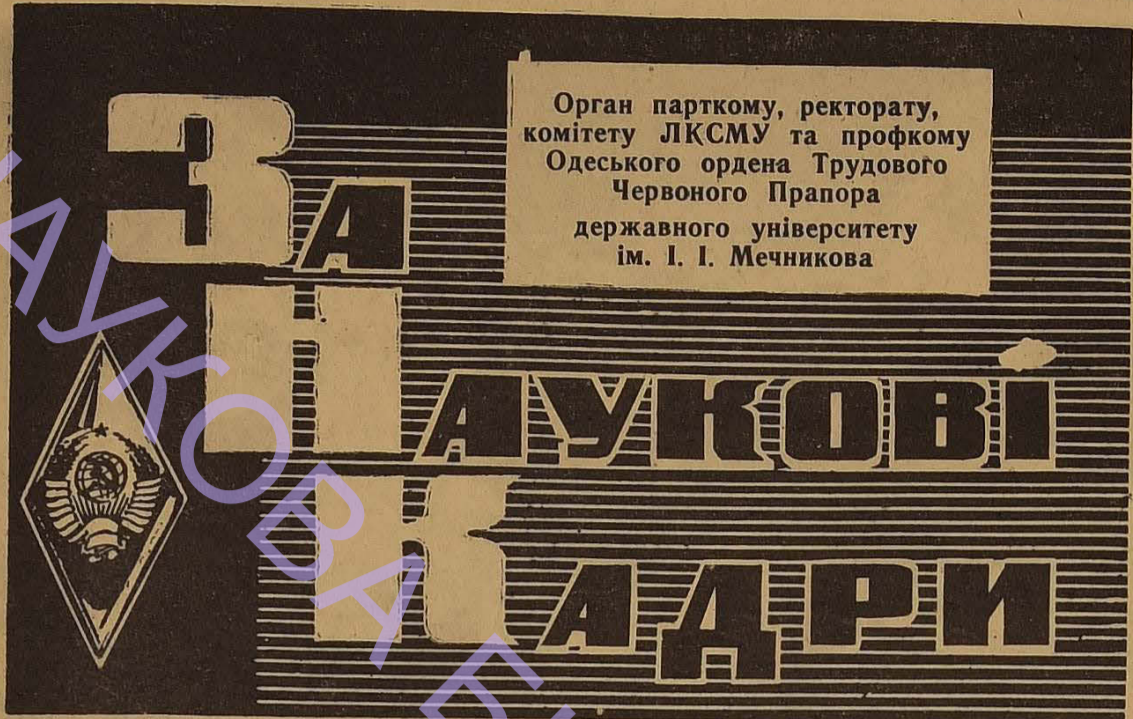

ЗДРАСТУЙ, НОВИЙ УЧБОВИЙ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ
XXXIV

№ 25 (936)
2 ВЕРЕСНЯ
1968 р.

Ціна 2 коп.

В АУДИТОРІЇ, ДРУЗІ,
НАПОЛЕГЛИВИМ НАВЧАННЯМ,
ТВОРЧОЮ ПРАЦЕЮ
ПІДГОТУЄМО ГІДНУ ЗУСТРІЧ
100-РІЧЧЮ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
В. І. ЛЕНІНА!

ПЕРШИЙ ДЗВОНИК

ЛУНАЄ ДЗВОНИК. Перший в цьому навчальному році. Голосно, урочисто він сповіщає про початок нового, 1968-69 навчального року.

Лунає дзвоник. Як і у всіх вузах країни, він кличе студентів, викладачів університету до аудиторій, він кличе до нових творчих пошуків, до сумлінного, наполегливого навчання.

Сьогодні разом з вченими, викладачами і студентами, діла яких помножали і помножують славу нашого орденоносного вузу, вперше ввійдуть до аудиторій сотні нових юнаків і дівчат — життєрадісних, сповнених енергії і прекрасних мрій, — які стали в нинішньому році студентами університету. Вони прийшли до нас, щоб старанно вчитись, стати висококваліфікованими і ідейно-загартованими будівниками комуністичного суспільства.

Пліч-о-пліч з своїми старшими товаришами і наставниками першокурсники віддаватимуть свої сили тому, щоб з честю виконати завдання, поставлені перед вищою школою XXIII з'їздом КПРС. І треба зробити так, щоб допомогти першокурсникам якомога швидше знайти своє місце в учбовій і науковій роботі, розповісти їм про традиції нашого вузу, добитися, щоб юнаки і дівчата свято берегли і помножали славу рідного університету.

Новий навчальний рік розпочинається в знаменний час — напередодні 50-річчя Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, в час, коли все більшого розмаху набирає підготовка до знаменної дати — 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна. Гідно зустріти ювілей комсомолу, відзначити сторіччя від дня народження Володимира Ілліча Леніна новими успіхами в науковій роботі, високою успішністю — ось до чого прагнуть вчені, викладачі і студенти.

Розпочався новий навчальний рік. Перед нашим колективом стоять великі і нелегкі завдання. І ми повинні зробити все, щоб вирішити їх щонайкраще, гідними ділами помножити успіхи нашого рідного орденоносного університету.

ПОЗАДУ напружені серпневі екзаменаційні дні. Дні вступних іспитів до вузів. Мільйони юнаків і дівчат нашої країни після щойно складених екзаменів пережили не менш хвилюючі дні згадування до студентської сім'ї. Напружений то був час, бо не всі, хто витримав екзамен, мали стати студентами. Це ім'я одержали тільки кращі з кращих. Недаремно ж декани факультетів нашого університету С. С. Іванчов, З. В. Першина, А. А. Жаборюк, В. В. Сердюк, коли ми попрохали їх назвати кращих, тільки розводили руками — вони, мовляли, всі хороші.

Але студентський шлях, шлях в науку нелегкий. І ним пройдуть тільки ті, хто невтомно трудиться, оволодіваючи надбанням попередніх поколінь. Нехай слова великого вождя пролетаріату К. Маркса «В науці немає широ-

кого стовпового шляху, і тільки той може досягти її сяючих вершин, хто, не боячись втоми, карабкається по її каменистих стежках» пам'ятає кожен, хто сьогодні вступає до лав студентства.

Різні шляхи привели сьогодинішніх першокурсників на той чи інший факультет. В одних бажання стати спеціалістом в певній галузі визріло давно, в інших — порівняно недавно. Так, В. Керницький захопився фізикою після того, коли прочитав книжку «Неизбежность странного мира». І з того часу він вирішив «навки вічні» присвятити себе фізиці. Захоплення фізикою привело на фізичний факультет С. Степанова. А ось В. Залевський не зразу при-

йшов на факультет. Спочатку він спробував себе на роботі. І тільки після того, коли все було зважене, він обрав фізику.

А ось студенти механіко-математичного факультету. Ми розмовляємо з першокурсниками. Видно, що вони понад усе люблять математику. Саме ця любов привела на факультет і Л. Стиса, і О. Шах, яка хоче стати програмістом, і Л. Фетісову, яка прибула до Одеси з далекого Мурманська.

Комуніст Є. Храмченков став студентом історичного факультету. На питання: «Чому обрали історичний?», він відповів:

— Тому, що хочу пізнати пройдений шлях свого народу, його

трудова і революційні традиції.

Щаслива і А. Голуб, яка стала студенткою філологічного факультету. Її мрія — добре вчитись, щоб потім передати набуті знання своїм майбутнім учням.

Хороше поповнення прийшло і на біологічний факультет. В основному це ті, хто безмежно закоханий в біологію. Так, Ніла Телегіна в нашій розмові сказала: — Одеса завжди приваблювала мене. І ще на шкільній лаві я вирішила вступати лише до одного з багатьох вузів міста — університету. Спеціальність довго обирати не довелося. Біологія. Вона захопила мене відразу і на все життя.

Студентами університету стали сотні юнаків і дівчат. Сяючі йдуть вони сьогодні на свою першу студентську лекцію...

Л. ШВИДЧЕНКО.

РІЗНИМИ ШЛЯХАМИ

ХОРОШЕ, РАДІСНО. ВОНИ СТАЛИ СТУДЕНТАМИ-ХІМІКАМИ.

Фото В. ШИШІНА.

МИ СТАЛИ СТУДЕНТАМИ!

НАДАЄМО СЛОВО ПЕРШОКУРСНИКАМ

БУДУ ГЕОГРАФОМ

В університеті є багато факультетів і всі вони по-своєму хороші, по-своєму цікаві. Але мені здається, що факультет, який я обрала, найцікавіший. Що може бути цікавіше географії? Мені хочеться багато про це довідатись, багато що побачити, щоб потім розповісти про все це своїм майбутнім учням.

...Пам'ятаю, в четвертому класі ми вперше познайомились з географією. Нам показали глобус. Вчителька розповідала нам про моря, океани, материки. І розступались стіни класної кімнати. Ми чули шум прибою, стогін тайги, спів птахів в лісі, бачили великі міста. Може, тоді і зародилось бажання стати географом, щоб самій більше довідатись про світ, Батьківщину. А потім розповісти про все це учням, навчити їх любити природу, краще знати все про свій край, свою Батьківщину.

Т. ІГНАТЕНКО, студентка першого курсу географічного факультету.

ВЧИТИСЬ ЯКНАЙКРАЩЕ

Стати археологом вирішив давно. Я вважаю, що немає, мабуть, жодної науки, яка б так чи інакше не була пов'язана з археологією. Археологія — це не звіти в газетах та журналах про знайдені речі. Це — пошуки і знахідки, невдачі і розчарування. І тому археолог повинен бути людиною витриманою і наполегливою.

Історичними книжками, історією суспільства захоплювався ще з дитинства, тому вже за декілька років до закінчення школи знав, що вступатиму на історичний факультет університету.

Я добре розумію, що спеціалістом можна стати лише тоді, коли оволодієш тим арсеналом знань, які дає університет. Тому вчитись намагатимуся якнайкраще.

Г. ТОЩЕВ, студент першого курсу історичного факультету.

МОЇ НОВІ ДРУЗИ

Дорогі, незнайомі люди... До цього часу ти перебував у оточенні друзів, до яких так звик, з якими ділив свої невдачі і радощі. Нехай коло друзів, в якому ти перебував, було не таке вже й велике, але зараз, особливо зараз, ти відчуваєш, як їх тобі не вистачає. Не вистачає? Але глянь скільки нових друзів з'явилося у тебе!

Різні думки, прагнення, стремління привели їх в аудиторію нашого університету. У кожного по-

ВЕЛИКА РАДІСТЬ

Мене зараховано студенткою першого курсу фізичного факультету. Це велика радість.

Три роки я працювала в школі. Викладала фізику. Важкувато доводилось. Малувато було знань. А діти, мов гумки, вбирають лише цікаве. І тому хочеться всі сили віддати на здобуття знань, щоб прийти до щирих, відкритих дитячих душ повноцінним педагогом.

О. СУСЛЕНКО, студентка першого курсу фізичного факультету.

СТАНУ ВЧИТЕЛЕМ

Ще з шкільної лави я мріяла стати вчителем. Ось моя мрія почала здійснюватись. Я — студентка. Хоча досягти можливості вчитись було і важко, але я домоглася цього. Тепер буду наполегливо оволодівати знаннями, щоб дати своїм майбутнім учням найкращі знання, щоб прищепити їм любов до рідного слова.

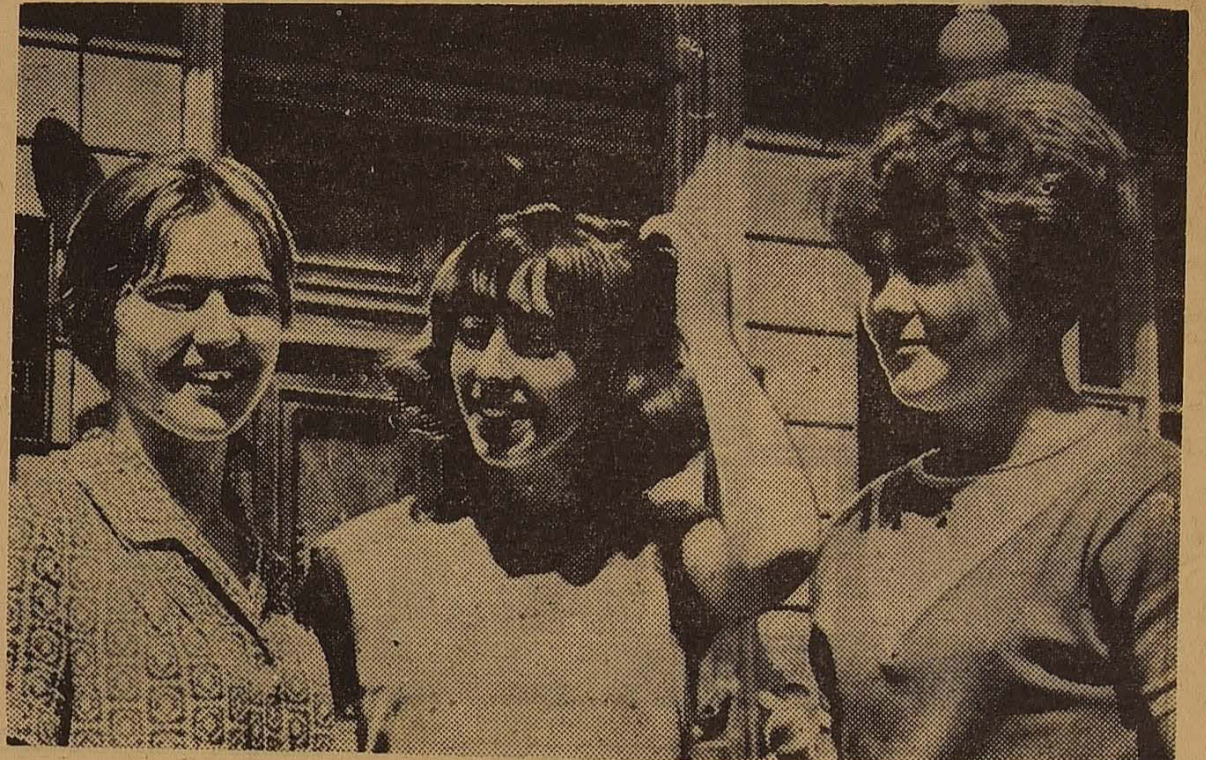
Р. КОБЗАР, студентка першого курсу філологічного факультету.

МРІЯ ЗДІЙСНИЛАСЬ.

Можуть запитати, чому я обрала біологічний факультет, адже багато в університеті й інших не менш цікавих. А пішла на біологічний тому, що це — моя мрія, яка появилась ще задовго до вступних іспитів.

Нашій сім'ї доводилось багато їздити по Радянському Союзу. Я бачила суворий Сибірський край і пустелі Середньої Азії, Прибалтику і Урал. Дуже полюбилася мені природа нашої країни. Хотілось вивчити її, щоб стати ще ближче до неї. Тому я і вступила в університет.

І. РОДИНА, студентка першого курсу біологічного факультету.

РЯДКИ З ЛИСТІВ

Коли стану вчителем географії, я зможу розповісти учням про відважних мандрівників, про економічне життя різних країн, прищепити своїм майбутнім учням бажання працювати на користь нашої Батьківщини.

Н. ТУЗОВА, студентка першого курсу геолого-географічного факультету.

Мої сподівання стали реальністю — я в колективі студентів Одеського університету. Буду вчителем. І якщо мені вдасться прищепити таку ж любов до рідної мови та літератури і моїм майбутнім учням, яку прищепили мені мої викладачі, я буду щаслива.

Т. ДРОЗДОВА, студентка першого курсу філологічного факультету.

Н. ТУЗОВА, Л. СЛАСОВА та Т. ІГНАТЕНКО (зліва направо) стали студентами геолого-географічного факультету.

Фото В. ШИШІНА.

ПАМ'ЯТНИЙ ДЕНЬ

Двадцять друге серпня. Цей день запам'ятається мені і моїм новим друзям назавжди. Адже в цей день ми стали студентами.

Іспити, переживання — все позаду, попереду ж — роки навчання.

Здається, бути педагогом — найпочесніше. Хто, як не перша вчителька, ввів нас у світ букв, цифр? Вчителі допомагали пізнавати оточуючий світ, вони вивели нас на світлу дорогу життя.

Ще в шкільні роки мріяла я стати вчителькою. І ось відлунали останні звуки «Шкільного вальсу». Перша моя спроба вступити до інституту не вдалася. Але мрії не дали прийти розчаруванню. З новою енергією я складала іспити цього року. І ось уже все позаду. Легко і радісно зараз мені. І хочеться, щоб так було завжди.

В. ЛИНОВИЦЬКА, студентка першого курсу філологічного факультету.

Ці дівчата В. ЛИНОВИЦЬКА, А. ГОЛУБ (зліва), Р. КОБЗАР, Я. БОРІВСЬКА (справа) будуть знавцями української літератури та мови. Вони зараховані студентами філологічного факультету. Фото В. ШИШІНА.

переду роки навчання, наполеглива праця. Інтересно, який шлях торував кожний з них до цього?

Одними з перших я зустріла на обчислювальному центрі студентів-першокурсників з механіко-математичного факультету. Два, не схожі один на одного юнаки, коротко розповіли мені про себе. І Покася, і Лейнера привела сюди любов до математики. Обидва до цього навчалися у математичній школі. З якою цікавістю стежили вони за вправними рухами своїх старших товаришів, їх роботою біля обчислювальних апаратів.

Кожен з них в майбутньому мріє стати обчислювачем.

Мрії на майбутнє... У кожного вони різні, навіть у тих, хто навчатиметься на одному і тому ж факультеті. Ось, наприклад, Єфременко і Бриленко. Зразу ж після закінчення школи вони вирішили стати географами. Але Єфременко мріє бути науковим працівником, а Бриленко — вчителькою географії.

Та найбільше мене вразили брат і сестра Ненови. Брат — по-справжньому закоханий у фізику.

Ще з дитинства батько прищепив йому любов до цієї науки. Знання, які давала школа, Леонід поповнював, читаючи багато додаткової літератури. І фізика стала його покликанням.

Іншої думки сестра Світлана. Її покликання — література. Скільки разів ще в школі уявляла вона себе на місці своєї вчительки літератури. А коли вже зарахували, то стало трохи боязко: а чи вийде в неї, чи зуміє вона передати свою любов до літератури, свої знання учням?

Світлана з захопленням розповідає про бажання якомога глибше, повніше, досконаліше оволодіти рідною українською мовою.

Нехай всі названі товариші з різними думками, мріями, але всіх їх об'єднує одне — бажання стати справжніми спеціалістами, віддано служити Батьківщині, своєму народові. Всі вони виховані радянською школою, Ленінським комсомолом, і тому хочеться вірити, що кожен з них досягне своєї мети, стане справжнім будівником комунізму.

Я. БОРІВСЬКА, студентка першого курсу філологічного факультету.

На шістдесятій широті

БУДНІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО ЗАГОНУ «ГОРИЗОНТ-68»

Першим, кого я зустрів в селищі Малинівка, була низенька, згорблена бабуся.

— Студенти? Та он там вони і проживають. Коли підеш в центр селища, побачиш білий будинок. Лозунги там різні. Це і є їх гостиння «Веселі одесити» — ось! Вчора такий концерт в клубі давали. Години дві..

Була обідня перерва. Сорок сім бійців «Горизонту — 68» орудували ложками. І раптом комісар загону університету Валерій Гребонкін сказав:

— Друзі, у нас сьогодні свято. Три іменинника: Тархов, Морозов

і... я. Вітаючи друзів з великою подією в їх житті, штаб загону дякує їм за відмінну працю на нашому студентському будівництві і підносить пам'ятні подарунки.

На столі з'явилися три пляшки... з виноградним соком. На шийках — розові соски. Винуватці торжества посміхаючись прийняли сувеніри.

Потім командир загону Віктор Железко почав показувати мені «рідні пенати». Кожна кімната має свою назву: «Університетська», «Дерибасівська» і т. д. І кожна кімната оформлена з смаком, студентським гумором. На охайно

заправлених ліжках лежить по груші.

— Попрохали нас розвантажити чотири вагони груш, — пояснює Віктор. — Це, так би мовити, преміальні. Всім по грушці.

По дорозі на об'єкті я попрохав назвати кращих бійців загону.

— Це важка справа, — пояснив майстер загону Толя Левченко. — Вчора в День Будівельника начальство розводило руками: «Якщо преміювати, то треба весь загін».

І справді, в наказі по штабу десятки прізвищ. Кращою поки що

вважають бригаду Васи Варикаші. Тут три Миколи: Донець, Пашенко, Цибанов, Саша Кирилов, Іван Коваль — старі загартовані бійці загону. Цегляні будиночки, яких університетський загін будує п'ять, швидко піднімаються вгору. А поруч — 16-квартирний будинок, розподільна станція, гараж. Будівництво в розпалі.

На майданчику, де працює бригада Миколи Ковальчука, всього п'ять бійців. Робота знайома. Такі будиночки будували в Красноярску, Кустанай, на Ямалі і Валерій Захарчук і Саша Марушак, і Віктор Балачевцев, і Віктор Щербанюк.

Ми сідаємо на вологі колоди і, солідно, по-цілінному, палимо «Приму».

— Працюємо. Семестр закінчується, — каже бригадир. — Зараз уже і з матеріалом справи пішли на краще, і будівництво йде швидше. Правда, хлопці трішечки стомилися. Але це нічого.

Я дивлюся на загорілі обличчя хіміків, фізиків, математиків. Міцно сидить в них ця сама романтика. Багато з бійців «Гори-

зонту» третій-четвертий раз підкорюють Голубу планету. І любов до будівництва сильніша бажання загоріти на пляжі. Навіть лікар загону Олексій Матусяк у вільну хвилину підживить на майданчик і починає підносити цеглу, готувати розчин.

Закінчився ще один трудовий день. Волейболісти поспішають на спортивний майданчик. У них черговий матч. Комісар загону йде в клуб читати лекцію. Музиканти — на чергову репетицію. Любителі книги йдуть до бібліотеки.

Романтика. Вона всюди: і на будівництві, і в тайзі, яка підступає до будиночків, і в поїзді у вихідні дні на озеро, і в розмовах про те, як там в університеті, який конкурс, чи хороше поповнення прийде на факультети, чи здадуть в експлуатацію новий гуртожиток. Але сьогодні головне — будівництво. Адже лозунг університетського «Горизонту»: «Ювілейний трудовий семестр тільки на відмінно!».

М. ГОЛОВАТИЙ, комісар Івдель-Обського зонального СБЗ в Тюменській області.

Геннадій Тоцев та Євген Храмченков давно вже мріяли стати істориками. І ось їх мрія стала здійснюватись: вони успішно склали вступні іспити і зараховані студентами історичного факультету нашого університету.

Фото В. ШИШНА.

ПЕРШОКУРСНИКАМ

ШАНОВНІ ДРУЗИ!

Ми, викладачі університету, сердечно вітаємо вас з новим етапом у вашому житті. Ви — студенти. А студентські роки, це роки напруженої, але радісної роботи, роки творчого опанування висотами радянської науки.

Велику роль в опануванні основами кожної науки відіграє, звичайно, мова, яка, з одного боку, є скарбницею людських знань, а, з другого, є найважливішим засобом спілкування між людьми, обміну інформацією в процесі активного пізнання світу.

Все те нове, що пізнається людиною в процесі її практичної діяльності, обов'язково реєструється і новим словом. Так, коли в далекому минулому люди зацікавились своєю планетою й почали з практичних потреб вивчати форму й розміри Землі та форми й розміри її окремих частин, виникло слово **геодезія**, утворене з двох грецьких слів: **гео** — «земля», **даїзія** — «ділення землі». У наш час люди стоять на порозі освоєння космічних просторів та інших планет. У зв'язку з цим уже з'явилося і нове слово — **космодезія**, утворене з двох грецьких слів: **космос** — «всесвіт», **даїзія** — «поділ всесвіту, планети».

А що ж таке слово?

У лінгвістичній літературі існує чимало визначень поняття «слово», бо це поняття є дуже складним і його можна визначити і за різними ознаками, і з різних позицій. Ми подамо тільки одне з найпоширеніших визначень поняття

СЛОВО ПРО СЛОВО

«слово». Ось воно: «Слово становить із себе звук (а, і, в) чи групу звуків (комсомолец, до, через), яка є носієм предметного, речового чи граматичного значення і може сама бути реченням чи його частиною, як, наприклад: «Серпень. Невимовна спека». Отже слово є мінімальна самостійна одиниця мови, якою ми, висловлюючись, вільно користуємось.

Сукупність слів тієї чи іншої мови становить її словниковий склад, лексику (грецьке лексікос — словниковий). Усю лексику кожної мови можна поділити на дві великі групи: **лексику загальноновживану**, якою користуються всі люди, незалежно від їх освіти, професії, як, наприклад: **стіл, зошит, школа, ліс, вітер; лексику термінологічну**, яка використовується передусім у різних наукових дисциплінах, як наприклад: **дифтонг, квазар, лазер, жанр.**

Різниця між словами цих двох груп лексики така. Кожне слово, як уже говорилося, виражає якийсь поняття чи значення. Але одне й те ж слово загальноновживаної лексики може вживатись у декількох значеннях, воно може бути багатозначним. Наприклад, **хлопчик біжить** — час **біжить**; **глибокі річки** — **глибокі думки**; **гаряча вода** — **гаряча дружба** тощо. Слово ж термінологічної лексики, тобто термін (латинське термінус — «межа») уживається тільки в якомусь одному точно окресленому,

обмеженому значенні, він обов'язково є моносемантичним, одностороннім. Для терміна характерне повне злиття значення слова й означуваного словом поняття. Наприклад: **ідеограма** — письмовий знак, що передає якийсь поняття; **новела** — невеличка повість, оповідання.

За роки перебування в університеті лексика кожного студента помітно збагатиться. Якщо студент-першокурсник, переступивши поріг університету, активно володів трьома-чотирма тисячами слів, то, закінчивши його, він уже активно володітиме шістьма-сімома тисячами слів. І в першу чергу словниковий запас кожного студента збагатиться за рахунок термінологічної лексики — сукупності термінів, що вживаються в різних науках, які вивчаються в університеті.

Набуту нову лексику кожен студент повинен активно й свідомо використовувати у своїй виробничій і громадсько-політичній діяльності. «У сучасному світі, — говориться в Постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна», — точиться найгостріша боротьба двох ідеологій — соціалістичної і буржуазної, боротьба, яка відображає непримиренність класових позицій пролетаріату і буржуазії, соціалізму і капіталізму». У цій боротьбі має відіграти важливу роль надихані ідеями В. І. Леніна і правдиве, гаряче слово нашого радянського студентства.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

ІЗ УСТ НАРОДУ

НА ФОЛЬКЛОРНІЙ ПРАКТИЦІ

Херсон зустрів нас — студентів-філологів, що прибули на фольклорну практику, — словами В. Белінського: «Природа і клімат тут чудові: хто хоче втішитися довголіттям, раджу тому їхати в Херсон».

І справді, на протязі всієї нашої практики ми були схвилювані і захоплені не тільки цікавими розповідями співбесідників-рибалок (бо ж робили записи рибальського фольклору), а й надзвичайною природою Херсонщини. Нас чарували чудові краєвиди Дніпра, Конки, Каховського моря, ландшафти Асканії-Нова і Таврійського степу.

Та найбільше нас вразили люди — привітні та ласкаві. Їх ми зустріли в гуртожитку Херсонського педагогічного інституту і в Широкий Балці, де Марія Іванівна та Пилип Онуфрійович Дяк щиро клопоталися про наше влаштування, і в Круглоозерці, коли Марія Григорівна Ромашко та Олександра Олександрівна Кравченко виявили до нас теплоту свого серця і щедрість душі.

Знайомство з Херсоном почалося з педагогічного інституту. Ще в порту групу зустрів представник літературного факультету педагогічного інституту імені Н. К. Крупської. Він радо запропонував свої послуги. Ми влаштувались у гуртожитку.

Два послідовні дні були проведені у Цюрупинську в зустрічах та щирих розмовах з цікавими людьми — мисливцями.

В цьому місті ми потрапили на сліди життєвих та творчих шляхів двох визначних діячів української радянської літератури — Миколи Куліша і Остапа Вишні. Невідомі ще факти періоду дитинства Миколи Куліша, рідкісні фото, вирізки з газет люб'язно запропонував нам А. Ф. Олійников, спогадками про видатного драматурга поділилися С. Л. Ямковий та В. В. Попов. Численні свідки відпочинку Остапа Вишні в селі Кринки та його виступу в Цюрупинському районному Будинку культури розповідали про свої

враження та почуття, що залишились в пам'яті від тих незабутніх днів. Надовго залишаться з нами гостинність і справжні дарунки пам'яті цюрупинців.

І ще одна приємність чекала на нас у місті, що береже ім'я полум'яного революціонера Цюрупи — декілька годин ми провели у колі рибалок та мисливців. Вони частували нас мисливськими бувальщинами. Тут і розповідь про вбитого першого зайця, і суперечки щодо засідки на лисицю, і поради до полювання на диких качок. Це справжні вишнівські «Мисливські усмішки». А деякі мисливці особисто знали видатного сатирика і гумориста, були з ним на полюванні, слухали його твори. В цей день у наших блокнотах з'являються надзвичайно цікаві записи народного дотепу, гумору, жарту.

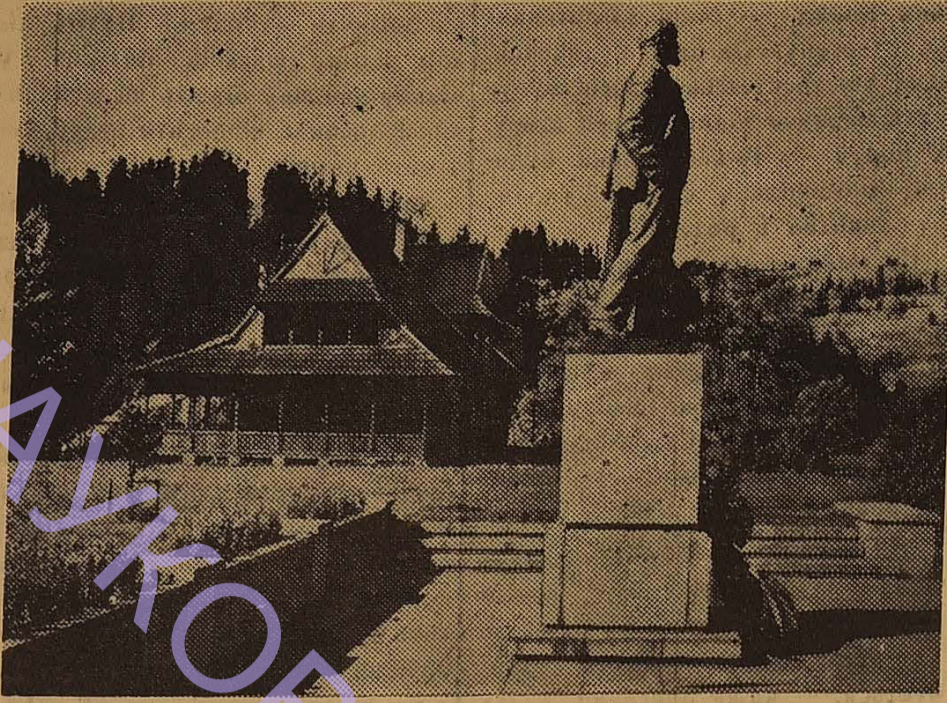
Широка Балка — наступний пункт нашої практики. З пісень та оповідей, що їх почули з вуст найстаріших жителів села, ми дізнались про козацькі походи та турецьку неволю, про історію дніпровського краю. Дев'яносто два роки прожив Іван Юхимович Верепина, а й досі голос його снує багато десятків рибальських та старих козацьких мелодій. В його пам'яті переплелися сучасне й минуле рідного села, і найрізноманітніші пісні. Великою радістю були для нас знайомства і розповіді таких бувалих людей, як Іван Юхимович.

За якийсь час ми були в селі Круглоозерка. Тут знову продовження роботи, нові і нові записи фольклору: весільні та обрядові пісні, розповіді про народних героїв, зустрічі з надзвичайно цікавими людьми.

Минули дні практики, позаду залишилися шляхи Херсонщини, та з нами записи в щоденниках і блокнотах, незабутні враження від поїздки, від зустрічей з минулим і сьогоденним Радянської України.

Лариса ДУЗЬ, студентка 2-го курсу філологічного факультету.

Два тижні в Польщі

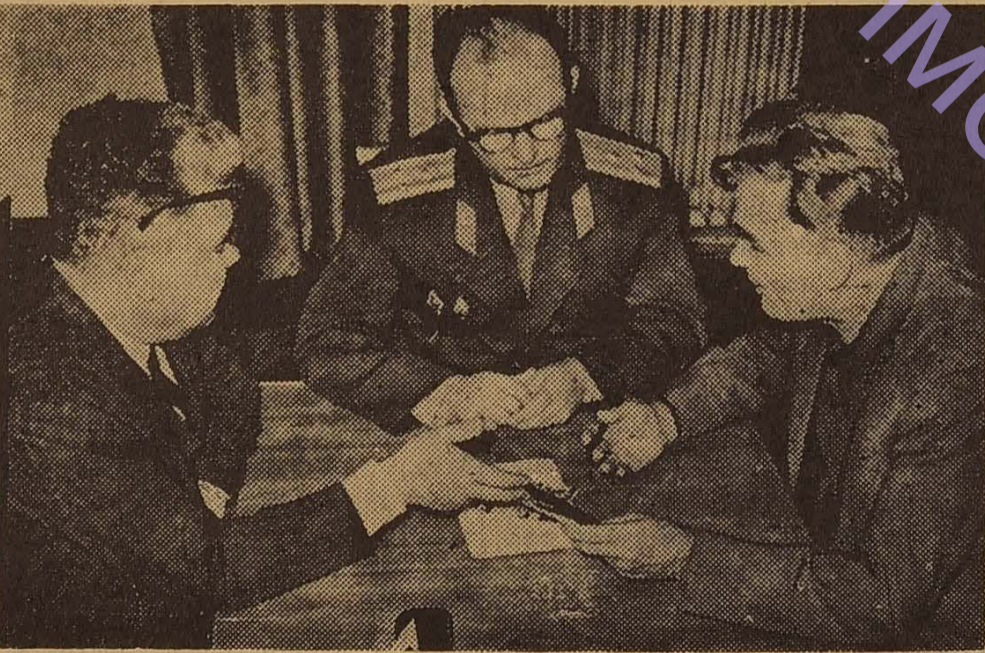
Правління товариства польсько-радянської дружби влаштувало мені поїздку по країні. Я побував в Кракові, в Татрах, Освенцімі, Сілезії. Особливо пам'ятна для мене мандрівка в Татрах. Я зупинявся в Пороніно. Тут в 1913 році, в колишньому приміщенні ресторану, де В. І. Ленін проводив історичну нараду з членами ЦК більшовиків, створено музей. Біля будиночку-музею споруджено пам'ятник В. І. Леніну.

В Пороніно мені пощастило зустрітись з людиною, яка особисто знала Володимира Ілліча. Багато інтересного і хвилюючого почув я з уст цієї людини про великого вождя пролетаріату В. І. Леніна.

...Непомітно минуло два тижні. Враження від поїздки залишаться на все життя. Я ще і ще раз, мандруючи по братній країні, мав можливість переконатися в неперушності польсько-радянської дружби, зміцненої спільною боротьбою проти фашизму, за демократію і соціалізм.

В. ЦВЕТКОВ.

НА ФОТО: вгорі — музей і пам'ятник В. І. Леніну в Пороніно, де в 1913 році Володимир Ілліч проводив історичну нараду з членами ЦК більшовиків. Внизу — полковник запасу В. О. Цветков (в центрі) бесідує з своїми бойовими друзями — колишніми партизанами: членом Державної Ради ІНР, кандидатом в члени ЦК ПОРП, головним редактором газети «Селянський шлях» Мечиславом Руг-Свестек (зліва) і членом ЦК ПОРП, директором партійного видавництва «Книга і знання» Станіславом Вроньським.

Співробітник нашого університету полковник запасу В. О. Цветков, як ми уже повідомляли, в роки війни був командиром партизанського загону, який діяв на території Білорусії і Польщі.

Нещодавно на запрошення «Союзу ветеранів війни» і головного редактора журналу «Континенти» Леона Оніхімовського В. О. Цветков відвідав Польщу, зустрівся зі своїми бойовими друзями — польськими партизанами.

Нижче ми друкуємо коротку розповідь В. О. Цветкова про його перебування в братній Польщі.

НАШ ЛІТАК приземлився на Варшавському аеродромі. Тепло, радісно зустріли мене бойові друзі, колишні партизани — член ЦК Польської Об'єднаної Робітничої Партії (ПОРП), директор партійного видавництва «Книга та знання» Станіслав Вроньський, редактор журналу «Континенти» Леон Оніхімовський, полковник Польської армії, магістр історії Мечислав Юхневич та інші товариші.

Теплота та доброзичливість першої зустрічі вже не залишали мене у всі дні перебування в братній країні. Їх я відчував і на урядовому прийомі з приводу «Дня відродження Польщі». Під час цього прийому зі мною мав дружню розмову секретар ЦК ПОРП Мечислав Мочар. Теплими, сердечними були зустрічі у товаристві польсько-радянської дружби, у Варшавському воєнно-історичному інституті. Але особливо запам'яталась мені зустріч зі студентами варшавських вищих учбових закладів. З величезною зацікавленістю розпитували мене про

наш університет, про життя і навчання радянських студентів. З великою увагою слухали вони і розповідь про спільні дії польських і радянських партизанів в роки минулої війни.

Багато визначного побачив я в столиці Польщі. Варшава — одне з красивіших міст Європи — було варварськи зруйноване гітлерівцями. Після війни місто відроджене і стало ще величнішим. Над містом височить чудовий Будинок культури і науки, збудований радянськими людьми як подарунок польському народові, монументальні будови і жилі будинки. Але Варшава продовжує будуватися і з кожним днем стає все красивішою.

Польські громадяни свято шанують пам'ять радянських воїнів, які загинули в боротьбі за звільнення Варшави та інших міст країни. В одному з парків столиці споруджено грандіозний пам'ятник — ансамбль радянським воїнам.

КОРОТКО

З МЕТОЮ розвитку дослідної роботи Ботанічного саду нашого вузу і популяризації його наукових досягнень, в університеті створено Ботанічний музей з спеціальним гербарієм.

☆☆☆

ДВА ТИЖНІ в нашому університеті перебувала група студентів-практикантів з Пельзенського педагогічного інституту. Юнаки і дівчата Чехословаччини ознайомились з нашим університетом, з містом-героєм Одесою, побували в музеях, театрах, здійснили автобусну поїздку до Криму.

ВСІМ, ВСІМ, ВСІМ!

СТУДЕНТАМ ВСІХ КУРСІВ І ФАКУЛЬТЕТІВ! ВИКЛАДАЧАМ І ВЧЕНИМ УНІВЕРСИТЕТУ! ВСІМ, ХТО СХИЛЬНИЙ ВИСЛОВЛЮВАТИ СВОЇ ДУМКИ НА ПАПЕРІ ТА ВВАЖАЄ, ЩО ВОНИ ЯВЛЯЮТЬ СОБОЮ ПЕВНИЙ ІНТЕРЕС ДЛЯ ІНШИХ.

МИ ЗАПРОШУЄМО ВАС СПІВРОБІТНИЧАТИ В НАШІЙ ГАЗЕТІ, СТАТИ НАШИМ КОРЕСПОНДЕНТОМ, ДЛЯ ЦЬОГО ПОТРІБНІ ЛИШЕ БАЖАННЯ ТА ЛЮБОВ ДО НЕСПОКІЙНОЇ, АЛЕ ЖВАВОЇ ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ СПРАВИ.

МИ ЗАПРОШУЄМО НЕ ТІЛЬКИ ТИХ, ХТО

ПРАЦЮВАВ У ГАЗЕТІ, ЗНАЙДУТЬСЯ ЦІКАВІ ДОРУЧЕННЯ І ДЛЯ ТОГО, ХТО НЕ ПИСАВ У СВОЄМУ ЖИТТІ ЖОДНОЇ ЗАМІТКИ В ГАЗЕТУ. А СКІЛЬКИ ЦІКАВИХ СПРАВ У НАС Є ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ ФОТОГРАФІЄЮ, МАЛЮВАННЯМ!

ЧЕКАЄМО ВАС, ДРУЗІ, В РЕДАКЦІЇ. ЗНАЙТИ НАС ПРОСТО: ВУЛИЦЯ ПЕТРА ВЕЛИКОГО, № 2, ГОЛОВНИЙ КОРПУС УНІВЕРСИТЕТУ, КІМНАТА № 31.

НАШ ТЕЛЕФОН: КОМУТАТОР ОДУ 3-90-78 АБО 3-90-88, ПРОСИТИ РЕДАКЦІЮ «ЗНК».

ПРИХОДЬТЕ, ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ!

НАШ КОНКУРС:

„ЮНІСТЬ“

ЮНОСТЬ,

НАША СВЕТЛАЯ

ЮНОСТЬ,

ТЫ ОДНАЖДЫ

НАВСЕГДА

НАМ ДАНА.

ЮНІСТЬ — пора сподівань, пошуків, роздумів про життя і про себе, час, коли формуються суспільні ідеали, громадянська свідомість, час вибору шляху.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Ректорат, партком, комітет комсомолу, профком та редакція газети «За наукові кадри» оголошують конкурс на кращий твір про юність, про молодь, про комсомол.

В будь-якому жанрі і формі — ліричному вірші чи пісні, поемі чи оповіданні, малюнку чи фотографії — розкажіть про себе і своїх товаришів по університету, про те, як ви живете, вчитеся, дружите, берете участь в роботі комсомолу.

НАШ КОНКУРС ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ П'ЯТИДЕСЯТИРІЧЧЮ ВЛКСМ, і ми хочемо, щоб у присланих творах відображалися етапи героїчного шляху комсомолу і ті прояви по-справжньому комсомольського ставлення до людей і справи, з якими ви зустрічаєтесь в житті сьогодні, а також ваші уявлення про те, що є найбільш цінним в молодій людині, вашому сучаснику-студентові, яким він повинен бути, якщо йому комсомолец ім'я.

Кращі твори будуть надруковані у нашій газеті, а семеро з них — удостоєні премій.

Встановлено такі премії:

ОДНА ПЕРША — 30 крб.;

ДВІ ДРУГИХ — по 15 крб.;

ЧОТИРИ ТРЕТІХ — по 10 крб.

Підсумки конкурсу будуть підведені напередодні 50-річчя ВЛКСМ, в жовтні 1968 року.

ЖЮРІ КОНКУРСУ.

НОВІ КНИГИ

Серед книг, що надійшли до наукової бібліотеки ОДУ, багато цінних досліджень з біології.

Інститутом філософії і права Академії Наук Білоруської РСР підготовлена книга «Роль категорій діалектики в изучении биологических явлений».

Питання впровадження математики в біологію і біохімію розглядаються в роботі «Колебательные процессы в биологических и химических системах».

Про використання в біології досягнень сучасної ядерної фізики говориться в збірнику статей «Активационный анализ биологических объектов».

У роботі Ф. М. Суханова «Температурные адаптации у простейших» висвітлюються питання дії температури на клітину.